

* Науковий керівник – кандидат ветеринарних наук Звенігородська Т.В.
meta-analysis. *Biosystems Diversity*. 2021. Вип. 29 (3). 251–257.
<https://doi.org/10.15421/012131>

8. Yevstafieva V.A., Yuskiv I.D., Melnychuk V.V., Yasnolob I.O., Kovalenk, V.A., Horb K.O. Nematodes of the Genus *Trichuris* (Nematoda, Trichuridae) Parasitizing Sheep in central and South-Eastern regions of Ukraine. *Vestnik zoologii*. 2018. No 52(3). P. 553–556. doi: 10.2478/vzoo-2014-0053

УДК: 636.8.09:617.587:616.513–07

КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ЕОЗИНОФІЛЬНОЇ ГРАНУЛЬОМИ В КОТА

Кухаренко А.І., здобувач вищої освіти ступеня магістр*

Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава

(anna.kukharenko@st.pdaa.edu.ua)

Актуальність проблеми. Комплекс еозинофільної гранульоми котів (ЕГК) є досить поширеним у ветеринарній дерматології. Він включає групу реакцій, які впливають на шкіру, ротову порожнину та слизові оболонки котів. В групу ризику входять ті тварини, в яких реєструють послаблення імунітету, хронічні хвороби, часті алергічні реакції, тощо.

Комплекс еозинофільної гранульоми має три форми: еозинофільна виразка, еозинофільна бляшка та власне еозинофільна гранульома.

Еозинофільна (індолентна) виразка – з'являється на верхній або на нижній губі kota. Має коричнево-жовтуватий колір, не кровить, не свербить та не болить. Розмір виразки залежить від стадії хвороби.

Еозофільна бляшка – має чіткі контури, на відміну від еозинофільної виразки. Обмежені, підняті, круглі або овальні ураження, які часто є виразковими. Зазвичай вони розташовуються на животі або стегнах.

Еозинофільна гранульома – це масове вузликове ураження, що містить еозинофіли, як правило виявляється на задній частині стегон, на морді або в роті [1].

Причинами виникнення можуть бути неспецифічні алергічні реакції, укуси блох чи інших комах, харчова алергія, грибкові дерматити та генетична схильність.

Діагностика: для встановлення точного діагнозу необхідно провести біопсію ураженої ділянки шкіри чи слизової оболонки. Також дуже важливо зібрати повний анамнез, виявити як часто поводяться обробки від бліх, чим харчується кіт, чи були супутні захворювання. Додатково призначаються зішкріби зі шкіри для виявлення бактерій та грибків, загальний аналіз крові.

Лікування: усувають основну причину хвороби (якщо її виявляють), призначають елімінуючу дієту, обробки від ектопаразитів. Протокол лікування як правило включає кортикостероїди для придушення реакції гіперчутливості. За потреби призначають антибіотики та протигрибкові засоби. Як додаткову терапію можна використовувати інгібітори протонної помпи для захисту оболонок шлунку, гепатопротектори [2].

Матеріали та методи досліджень. В навчально-науково-виробничу клініку ветеринарної медицини Полтавського державного аграрного університету надійшла кішка Пуся, британська висловуха, вік 1,2 роки, кастрована, вагою 5 кг. Скарга власників на утворення на верхній губі. Харчується кормом Чотири лапи для кастрованих котів, вода у вільному доступі, обробка від бліх була останній раз 8 місяців тому, власники живуть на першому поверсі п'ятиповерхового будинку. Вакцинована, раніше хвороб не реєстрували. Проведено огляд утворення та тонкогольчаста біопсія і фарбування по Романовському.

Результати досліджень. При огляді реєстрували чітко окреслений дефект верхньої губи у вигляді виразки довжиною 4 мм та шириною 2 мм. Проведене цитологічне дослідження виявило значну кількість еозинофілів у відібраному матеріалі. Грибкових чи бактеріальних компонентів не зареєстровано. Було призначено елімінаційну дієту на 1 місяць – Royal Canin Anallergenіc, обробку від бліх препаратом Stronghold Plus. Як лікувальну терапію призначили препарат Метипред в дозуванні 1,2 мг на кг (1 таблетка 4 кг) щоденно одноразово зранку на 14 днів. На 15 день, коли кішку принесли на повторний огляд, виразки вже не було. На 30 день також був запланований прийом – ознаки хвороби відсутні. Кішку перевели на корм Royal Canin Sterilised, проте залишили щомісячні обробки від бліх. При повторних прийомах через 2 місяці та через півроку ознак захворювання не відмічали.

Висновок. В результаті огляду та цитологічного дослідження кішці Пусі поставили діагноз еозинофільна (індолентна) виразка верхньої губи та призначили кортикостероїди у вигляді препарату Метипред. Через 15 днів зареєстроване повне одужання. В результаті оцінки виключаючих факторів, зроблений висновок, що провокуючим фактором були укуси бліх. Тому кішці призначені обробки від ектопаразитів на постійній основі.

Література

1. Bloom PB. Canine and feline eosinophilic skin diseases. *Vet Clin North Am Small Anim Pract* 2006; 36: 141–160

2. Scott D, Miller WH, Griffin C. Skin immune system and allergic skin disease and miscellaneous skin diseases. *Muller and Kirk's small animal dermatology*. Vol 1. 6th ed. Philadelphia: WB Saunders, 2001, pp 543–666, 1125–1283

УДК 615.324.211.038:638.16

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ АНТИБАКТЕРІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ БДЖОЛИНОГО МЕДУ

Мельник М.В., кандидат ветеринарних наук, доцент

Богуславська В.О., здобувач вищої освіти ступеня магістр

Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, (m.melnyk@nubip.edu.ua)

Актуальність теми. Бджолиний мед – один із складних природних продуктів, у складі якого виявлено більше чотирьохсот різних компонентів. Ще в стародавні часи Авіцена досить широко застосовував у своїй лікарській практиці мед і віск. У його книзі "Канон лікарської науки" є багато рецептів, до складу яких входить мед. В даний час лікувальні властивості меду почали вивчатися більш поглиблено, і накопичений матеріал дає право поставити мед в ряд найбільш активnodіючих природних ліків.

Використання меду як ефективного лікарського засобу ґрунтується на багатьох його властивостях, зокрема антибактеріальній, бактерицидній, протизапальній і протиалергічній дії. Лікувальному ефекту меду сприяють склад сахарів, мінеральні речовини, мікроелементи, вітаміни, ферменти, біологічно активні речовини. Мед використовують як загальнозміцнюючий, тонізуючий, відновлюючий сили засіб. Його застосовують для лікування ран і опіків, при захворюваннях серцево-судинної системи, нирок, печінки жовчних шляхів, шлунково-кишкового тракту.

Крім того, досить давно відомі й консервуючі властивості бджолиного меду. Стародавні греки і римляни застосовували мед для консервації свіжого м'яса, яке не змінювало свого природного смаку протягом чотирьох років. У Єгипті і Стародавній Греції його використовували для бальзамування. Сам мед при правильному зберіганні може не псуватися протягом тисячоліть, зберігаючи при цьому свої якості і смакові властивості.

Мета роботи – з'ясувати in vitro антибактерійні властивості деяких сортів бджолиного меду (різнотрав'я, соняшниковий, гречаний) стосовно типових збудників гнійної інфекції.